

Германъ жестоко пострада само при предположеніето което бы могли да направятъ приеждствующитѣ чи той е залюбенъ, и присторенно то отнасяне на вдовицѣтъ, която си наведе очитѣ съ подсмивкѣ, като единъ челоуѣкъ оздравенъ за работѣтъ си, породи въ него желаніе да протестира противъ мыслѣтъ чи той бы побѣденъ, но нерачи да каже нѣщо отъ страхъ да не бы да ся покаже неучтивъ, ухилися и ся стърпѣ.

Любовницитѣ на вдовицѣтъ му ся видѣха трима лукавы лѣжцы! Тѣ треба да бѣха много богаты, иначе тя не бы пріела притязаніята имъ. Единътъ бѣше на възрастъ по голѣмъ отъ четиридесять години и бѣше почти толкозъ шишкавъ колкото и дѣдо Леонардъ; вторыйтъ бѣше единоокъ и пѣяше толкозъ много щото бѣше станалъ като скоть: третійтъ бѣше младъ и доста прелестенъ момъкъ, но той искаше да покаже на-сила остроуміе и казваше нѣща толкозъ безсолны щото той бѣше за окаяніе. При всичко това вдовицата ся смѣяше като чи да ся очудваше отъ всичкитѣ тія глупости, и, въ това, тя не показваше чи има вкусъ. Германъ бѣше помислилъ найнапредъ чи тя бѣше надарена съ нѣкой вкусъ; но той не ся забави да съзре чи ся намѣрваше въ единъ лошъ срединъ, и чи всички искаха да ся съобрази и той съ тѣхъ.